

Underbilag 1.

Fællesrepræsentationen for
de danske Sparekasser.

København, den 5. Juli 1934.

Til Direktionen for Nationalbanken i København.

Paa et den 4. Juli 1934 i København afholdt Lands-Sparekassেমূde, som Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser havde indkaldt til Drøftelse af det i Folketinget forelagte Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold — først og fremmest Forslagets § 44 —, og hvori deltog foruden Fællesrepræsentationens Medlemmer Repræsentantskabet for Landsforeningen af større Sparekasser i Danmark, Bestyrelsen for Centralforeningen af jyske Sparekasser, Bestyrelsen for Centralforeningen for Østifternes Sparekasser og Bestyrelsen for De forenede Sparekasser i Fyns Stift, vedtog man enstemmigt at udtale følgende over for Nationalbankens Direktion:

Det er med den største Forbavselse, at Sparekasserne gennem Fremlæggelsen i Folketinget den 27. Juni af Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold m. m. har erfaret, at man fra Regeringens Side har tænkt sig Muligheden af at ændre de ved § 8 i Lov af 1. Maj 1933 om Oprettelsen af en Krisefond og om Nedsættelse af Renten for Bank- og Sparekasseindsud m. m. fastlagte Indlaansrentesatser. Som den høje Direktion vil erindre, nærede Sparekasserne store Betænkkeligheder ved de Rentesatser, der fastlagdes ved den ovennævnte Lovbestemmelse, idet man frygtede for, at det ikke skulde vise sig muligt at gennemføre en Sænkning af Obligationsrenten ned til 4 pCt., som var nødvendigt for under de ved Loven nedskrevne Rentesatser til $3\frac{1}{2}$ og 3 pCt. at tilvejebringe det rette Forhold mellem Sparekassernes Indlaansrente og den effektive Rente af Obligationer, der efter Sparekassernes Opfattelse netop kræver en Rente-forskel paa ca. $\frac{1}{2}$ pCt., og saaledes en Obligationsrente paa 4 pCt. med Kurs omkring Pari.

Ihvorvel en Konvertering af de højforrentede $4\frac{1}{2}$ og 5 pCt.s Obligationer i og for sig ikke var sammenfaldende med Sparekassernes Interesser, støttede disse dog Tanken herom, da den i Efteraaret 1933 kom frem i den frivillige Konverterings Form for derved paa ny at faa tilvejebragt det ovenomtalte rette og naturlige Forhold mellem Sparekassernes ved Loven nedskrevne Indlaansrente og den effektive Rente af Kasseobligationer. Som det vil være den ærede Direktion bekendt, har denne Støtte fundet Sted derigennem, at Sparekasserne har stillet et meget betydeligt Beløb i højforrentede $4\frac{1}{2}$ og 5 pCt.s Obligationer til Raadighed for Krisefonden til Ombytning med 4 pCt.s Obligationer. Dette maatte man gøre saa meget desto mere, som det under de Forhandlinger, der om Sparekassernes Stilling til den hele Konverteringstransaktion fandt Sted mellem undertegnede Formand for Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser og Nationalbankdirektør Schrøder, af denne sidste blev tilkendegivet, at en af de Betingelser, som Nationalbanken havde stillet for at gaa ind i den forestaaende Konvertering, var, at der gaves Sikkerhed for, at der ikke vilde blive Spørgsmaal om Tvangsforanstaltninger af nogen Art, der kunde svække Tilliden til Obligationsmarkedet, og at der ikke skete yderligere Tvangsnedsættelse af Renten for Indlaan i Sparekasser, og at saadan Sikkerhed var givet fra Regeringens Side. Dette maatte man fra